

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

32. An omnes blasphemiae sint ejusdem speciei? Et an si blasphemiae sint
haereticales, vel imprecativae cum odio Dei habeant gravitatem
exponendam in confessione? Ex p. 5. tr. 13. & Misc. 1. res. 21.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

Sup. hoc in Ref. praterita. §. vlt. & supra in Ref. 27. §. 1. & superius in tr. §. lege doctri- nam §. penult. & vlt. Ref. 53. & in som. §. 11. 8. ex Ref. 11. §. Non assen- tior.

Suprà in Ref. 18. Quæ hic est etiam su- præ Ref. 19. & in aliis positi- tis in anno. §. 2. & cum eodem Reginaldo hic citato.

autem in casu nostro; nam talis vnam blasphemiam profert tantum, licet sapius in Deum, vnicò tamen actu, eodem tempore. Et ita docet Zanardus in *director. conscient. part. 2. precept. 1. c. 10.*

2. Vnde olim cum multis aliis Theologis excusauit quemdam piscatorem à reiteratione Confessionum, qui sapius conuitia horrenda, non tamen specie diuersa in Deum, si pices non numeret, actu proferebat.

3. Adde, quòd probabiliter etiam dici potest contra Zanardum, & Sanctarellum *tractat. de blasphemia c. 4. dub. 2. num. 5.* in confessione non esse exprimentanda, quæ verba contumeliosa fuerint in Deum, vel Sanctos prolata; nam omnes contumelie sunt eiusdem speciei, vt *suprà* probatum est, docet Reginaldus *tom. 2. lib. 2. c. 5. n. 102.* & alij, & omnes conveniunt in ratione formali, quæ est intentio auferendi alteri honorem: ergo, &c.

RESOL. XXXI.

An quis teneatur confiteri circumstantiam, seu diuersitatem blasphemiarum?

Et an blasphemia in Deum, & Sanctos non differant specie?

Et an, si tales blasphemia procedant ex odio Dei formali, vel contineant heresim, teneatur penitens explicare in confessione qualitatem blasphemie? Ex p. 1. tr. 7. Ref. 50.

Sup. contento in hac Ref. in seq. Ref.

§. 1. Affirmatiuè respondet Filiucius *tom. 2. tr. 2. §. c. 1. n. 26.* qui citat Suarez. Idem etiam docet Turrianus *in 2. 2. disp. 58. dub. 3.* Reginaldus *tom. 2. lib. 1. c. 1. n. 201.* Sanctarellus *tract. de heresi. c. 4. dub. 1. n. 4.* Sancius *disp. 6. q. 6.* Layman *in Theolog. mor. lib. 4. tract. 10. c. 6. n. 11.* Ledelina *in sum. tom. 2. tract. 1. c. 9. conclus. 5.* Lopez *in instruct. p. 1. cap. 28. 2. Bañez in 2. 2. q. 13. art. 10.* Aragonius *ibidem*, & alij.

Sup. hoc in Ref. seq.

2. Sed ego contrariam sententiam sustinendam esse iudico, quia blasphemie in Deum, & in Sanctos, non differunt specie, vt docet Lazarius *tract. de blasphem. q. 3. n. 51.* Caietanus *in sum. ver. blasphemia. Valentia tom. 3. disp. 1. q. 13. punct. 1.* Azorius *tom. 1. lib. 9. c. 28. q. 10.* & alij; ergo non sunt necessariò in confessione aperiendæ, nisi tales blasphemie procederent ex odio Dei formali, vel continerent heresim: seculus autem his duobus casibus, in nullo alio tenetur penitens explicare qualitatem blasphemie. Et ita in terminis docet Gyptius *tract. de cas. reserv. c. 9. n. 37.* Homobonus *de cas. reserv. p. 2. c. 1. fol. mihi 236.* & Caietanus *in 2. 2. q. 13. art. 1. in fine.*

Super hoc ex doctrina eiusdem Ref.

3. Vnde apparet, me olim probabiliter respondisse, contra Sanchez *in sum. tom. 1. lib. 2. c. 32. num. 39.* & Aragonium *in 2. 2. q. 13. art. 1.* quemdam Clericum potuisse reticere in Confessione, an eius blasphemie fuerint contra Beatam Virginem, an contra alios Sanctos.

RESOL. XXXII.

An omnes blasphemie sint eiusdem speciei?

Et an, si blasphemie sint hereticales, vel imprecative cum odio Dei habeant grauitatem exponendam in confessione? Ex part. 5. tractat. 13. & Misc. 1. Ref. 21.

Sup. omni contento in hac Ref. in praterita. §. per tota.

§. 1. Negatiuam sententiam docet nouissimè Hurtadus de Mendoza *in 2. 2. disputat. 91. sect. 12. §. 54.* quia blasphemia est peccatum propter contumeliam in Deum; sed contumelie differunt specie: ergo & voluntas de illis. Minor probatur, quia

mala quæ possumus Deo blasphemè adscribere, sunt diuersa specie. Vt enim apud omnes diuersa iniuria est aliquem appellare latronem, ac appellare incestuosum, & sodomiticum, & ebriolum; ita apud Deum, quia ea omnia mala, vt inter homines sunt contumelie distinctæ, propter diuersam peccatorum turpitudinem, sic & cum coniciuntur in Deum. Vnde deducit Hurtadus in confessione explanandas esse hereticales blasphemias præ imprecatio; & inter hanc ob oppositionem cum fidei confessione, sed quod intra blasphemie limites est diuersum conuicium, assertio rei turpis, ac imprecatio; & inter hereticales exponendæ sunt species contumeliarum, quæ iactæ sunt in Deum, & inter imprecaturas, quæ grauiora mala significant; item & quæ sunt in Deum simul, & Sanctos, quia habent duas malitias specie distinctas irreligionis, & irreuerentiæ in Sanctos, quia violatur Religio, & Dulia, & inter Sanctos exponenda est circumstantia in Virginem Matrem Dei, quia est contra Hyperduliam, quia hæc virtus aut specie differt à Dulia, aut habet grauitatem exponendam in confessione. Ita Hurtadus, probabiliter quidem,

2. Sed contra sententiam non minus probabilem esse puto, nisi blasphemia sit hereticalis, vel imprecatiua cum odio Dei. Vide Faustum de Sacram. penit. lib. 4. q. 137. Cælestinum in *Comp. Theol. mor. tract. 1. c. 9. diff. 4.* Leonem & Corret. *Consej. tom. 1. recol. 1. n. 7.* Duallium in 2. 2. D. Th. tract. de fide q. 9. art. 2. in fine, & recognosce omnino me ipsam *in 1. part. tract. 7. resol. 50.*

RESOL. XXXIII.

An circumstantia Apostasie sit in confessione aperienda, vel sufficiat dicere in heresim lapsus sum?

Et an Apostasia differat specie ab heresi, vel an Apostasia debeat explicare ad quam scitiam transierit? Ex part. 1. tr. 7. Ref. 54.

§. 1. Esse hanc circumstantiam in confessione aperiendam, putat Ledelina *in sum. tom. 2. tract. 1. cap. 7. conclus. 3.* Aragon. *in 2. 2. q. 11. artic. 1. dub. 1. concl. 1.* Valentia *tom. 3. disp. 1. q. 11. punct. 1. diff. 1. & q. 10. punct. 3. ver. His ita.* Suarez de fide, *disp. 16. sect. 5. in fine*, cum alij. Imò Sanch. *in sum. lib. 2. c. 7. n. 17.* docet, apostatam debere explicare, ad quam scitiam transierit. Probatur hæc opinio: vel, quia apostasia differt specie ab heresi, vt tenet Suar. *loco cit.* Lorca *in 2. 2. q. 12. art. 1. disp. 50. n. 3.* Turrectemata *in sum. lib. 4. p. 2. c. 13.* Simanchas *de cathol. in st. 11. 7. n. 5.* Cans de locis *Theol. 1. 2. c. 9.* vel quia circumstantia multum aggrauans: ergo, &c.

2. Sed ego puto, apostasiam non differre specie ab heresi, vt docet Bañez *in 2. 2. quest. 12. art. 1.* Valentia *tom. 3. disp. 1. q. 11. punct. 1. & q. 12. punct. 1.* Azorius *tom. 1. lib. 8. cap. 21. q. 3.* Caietanus *in 2. 2. q. 10. art. 1. & quest. 11. art. 1.* Castus de iust. *her. penit. lib. 1. c. 7.* Pegna *in director. p. 2. q. 49. comm. 74.* Sanchez *ubi supra, num. 16.* Zanardus *in direct. Theolog. Lorcam ubi supra, num. 1.* Zanardus *in direct. Theolog. p. 2. precept. 1. c. 8.* Ledelina *ubi supra*, idè asserto, circumstantiam apostasie, tanquam aggrauantem, non esse necessariò in confessione aperiendam. Quòd verò apostasia non differat specie ab heresi, probatur; quia apostasia est discessio à tota fide; heresis autem à parte fidei: at magis, vel minus recedere ab eo, quod semel susceptum est, non mutat speciem; ergo apostasia non differt specie ab heresi; & idè apostatis, & Hereticis eadem pœna imponitur: ergo, &c. Deinde, cum apostata sit, qui omninò fidem desertit, si non esset hereticus, sequeretur multiplicando heresim